

- 1) działalności dydaktycznej o kierunku techniczno-dowodczym, kształcenie i wychowywanie kadry specjalistów wojskowych przygotowanych do objęcia w Siłach Zbrojnych stanowisk wymagających posiadania wyższego wykształcenia zawodowego,
- 2) działalności naukowo-badawczej w zakresie doskonalenia dydaktyki i dowodzenia pododdziałami.

§ 3. W § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 marca 1967 r. w sprawie utworzenia wyższych szkół oficerskich (Dz. U. Nr 15, poz. 65 i z 1971 r. Nr 8, poz. 93) skreśla się pkt 5 i 7.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

209

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 maja 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem.

Na podstawie art. 298 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (Dz. U. z 1986 r. Nr 19, poz. 101, z 1988 r. Nr 10, poz. 74 i Nr 35, poz. 272 oraz z 1989 r. Nr 27, poz. 144) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Okres zatrudnienia za granicą pracownika, który nie pozostawał w stosunku pracy przed skierowaniem do pracy za granicą, skierowanego do tej pracy na podstawie umowy o pracę, o której mowa w § 2 ust. 4, jest traktowany jak okres zatrudnienia w Polsce w zakresie uprawnień pracowniczych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do pracownika, któremu udzielono urlopu bezpłatnego na okres skierowania do pracy za granicą, a który nie podjął pracy w macierzystym zakładzie pracy po zakończeniu pracy za

granicą lub podjął pracę w macierzystym zakładzie pracy, lecz po upływie terminu określonego w § 3 ust. 4.”;

- 2) w § 9 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli pracownik przed skierowaniem do pracy za granicą nie pobierał wynagrodzenia za pracę, ekwiwalent oblicza się, przyjmując za podstawę kwotę odpowiadającą miesięcznemu wynagrodzeniu osiąganemu w tym okresie w kraju przez pracowników o podobnych kwalifikacjach, zatrudnionych w tym samym lub podobnym charakterze.”

§ 2. Minister Pracy i Polityki Socjalnej ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

210

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 25 maja 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie składu komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, trybu postępowania, trybu kierowania na badanie przez te komisje oraz szczegółowych zasad ustalania inwalidztwa.

Na podstawie art. 25 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270,

z 1986 r. Nr 1, poz. 1, z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192 oraz z 1990 r. Nr 10, poz. 58 i 61 i Nr 36, poz. 206), art. 16 ust. 9 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecz-

nym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. Nr 24, poz. 133, Nr 35, poz. 190 oraz z 1990 r. Nr 14, poz. 90) oraz art. 20 ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 143, z 1985 r. Nr 4, poz. 15, z 1986 r. Nr 42, poz. 202 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 5 sierpnia 1983 r. w sprawie składu komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, trybu postępowania, trybu kierowania na badanie przez te komisje oraz szczegółowych zasad ustalania inwalidztwa (Dz. U. Nr 47, poz. 214) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dwaj lekarze medycyny, specjaliści co najmniej I stopnia w zakresie jednej z następujących specjalności: chorób wewnętrznych, medycyny ogólnej, medycyny przemysłowej, chirurgii, neurologii”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W skład obwodowej specjalistycznej komisji lekarskiej wchodzi lekarze specjaliści II stopnia w zakresie właściwej dziedziny medycyny.”;

2) w § 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) trzech lekarze specjaliści II stopnia w zakresie jednej z następujących specjalności: chorób wewnętrznych, medycyny ogólnej, medycyny przemysłowej, chirurgii, neurologii”;

3) w § 7 w ust. 2:

a) skreśla się pkt 4,

b) dotychczasowy pkt 5 oznacza się jako pkt 4;

4) § 27 otrzymuje brzmienie:

„§ 27. 1. Komisja lekarska wyznacza termin badania kontrolnego albo orzeka o trwałości inwalidztwa w zależności od charakteru upośledzenia czynności organizmu, ocenianego zgodnie z § 19. Badania kontrolne wyznacza się, z zastrzeżeniem ust. 2, co trzy lata.

2. Komisja lekarska może wyznaczyć odpowiednio wcześniejszy niż określony w ust. 1 termin badania kontrolnego, jeżeli według wiedzy lekarskiej z rokowania wynika przeważające prawdopodobieństwo wcześniejszej poprawy stanu inwalidztwa.

3. Badania kontrolne stanu inwalidztwa przeprowadza się z urzędu, w terminie określonym przez komisję lekarską.

4. Przepis ust. 3 nie ogranicza uprawnień inwalidy do zgłoszenia wniosku o przeprowadzenie badania w celu zaliczenia do innej

grupy inwalidów; badanie na wniosek inwalidy może być przeprowadzone po przedstawieniu przez zainteresowanego zaświadczenia lekarskiego, stwierdzającego istotne pogorszenie stanu zdrowia.

5. Badania kontrolne oraz badania w celu ustalenia zmiany stanu inwalidztwa w sprawach innych niż rentowe przeprowadza się na wniosek instytucji lub organu uprawnionego do kierowania zainteresowanych na badanie przez komisję lekarską.”;

5) § 29 otrzymuje brzmienie:

„§ 29. 1. Nie wyznacza się terminów badań kontrolnych osób:

1) które osiągnęły wiek: kobiety — 55 lat, mężczyźni — 60 lat, chyba że inwalidztwo tych osób spowodowane zostało urazem i nie ma charakteru trwałego,

2) których inwalidztwo trwa nieprzerwanie ponad 10 lat, licząc od daty powstania inwalidztwa, a w przypadku inwalidów, u których inwalidztwo powstało przed podjęciem zatrudnienia — licząc od daty pogorszenia stanu zdrowia, uprawniającego do przyznania świadczenia.

2. Przepis określony w ust. 1 pkt 2 nie dotyczy osób, u których inwalidztwo trwa nieprzerwanie 10 lat, ale stwierdzone pogorszenie stanu zdrowia, uzasadniające zaliczenie do wyższej grupy inwalidów, nie ma charakteru trwałego.

3. Przepisy ust. 1 i § 27 ust. 1 i 2 nie ograniczają możliwości przeprowadzenia z urzędu badania kontrolnego inwalidy, jeżeli zostaną udowodnione okoliczności wskazujące na zmianę stanu inwalidztwa.”;

6) w § 30 wyrazy „okręgowego sądu pracy i ubezpieczeń społecznych” zastępuje się wyrazami „sądu wojewódzkiego — sądu pracy i ubezpieczeń społecznych”;

7) w § 32 w pkt 2 na końcu zdania kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy „powodując niezdolność do wykonywania podstawowych czynności produkcyjnych w prowadzonym gospodarstwie rolnym”;

8) § 36 otrzymuje brzmienie:

„§ 36. Osoby badane przez komisje lekarskie nie ponoszą za badanie opłat.”;

9) § 37 i 38 skreśla się;

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *J. Kuroń*